

ПАСТОР ЙОРГОВ - ЧЛЕН НА СНП

На 3 юни тази година пред Съюза на независимите писатели в България в тържествена обстановка бе представена трилогията на пастор Михаил Йоргов, в която са включени книгите му: „По стръмнината на живота“, „Призванието“ и „Борба и победа“. Комисия, състояща се от заместник-председателя на СНП Лидия Николова и членове на ръководството му, взе участие в този вълнуващ момент, свързан с бъдещото приемане на автора като член на Съюза.

Госпожа Благовеста Касабова, литературен

рецензент, вдъхновено говори пред многобройната аудитория, събрала се в театралната зала на читалище „Славянска беседа“ в София, за художествената и нравствена стойност на творчеството на пастор Йоргов.

„Днес - заяви тя, - когато безогледно се променят и подменят изконни морални норми, начин на живот и мислене, когато грубият прагматизъм е в основата на човешките стремежи и възжеления, е вълнуващо да срещнеш автор, за когото определящото начало в житието и битието му е

изповядването на духовните ценности. Такъв автор открих чрез книгите на М. Йоргов. Забелязвам как с всяка нова негова изява укрепва перото му, разширява се проблематиката, която той засяга, уплътняват се и се усложняват образите, които гради.“

Радваме се на факта, че ЦАСД в България вече ще има своето животворно християнско присъствие и в СНП.

Вестник „Християнска мисъл“ сърдечно поздравява пастор М. Йоргов и му пожелава много нови творчески успехи!

МАШИНА НА ВРЕМЕТО

Машина на времето - това е нещо, което се среща само в научната фантастика и... на „Панагюрски колонии“. Защо на „Панагюрски колонии“ ли? Защото там от 20 до 27 юни се проведе поредният национален лагер за Приключенци. Шестдесет деца (от 6 до 11 г.) и двадесет ръководители (от Варна, Враца, Габрово, Каварна, Монтана, Пазарджик, Сливен, София и Стара Загора) имаха възможността да пътуват с машината на времето! Върнахме се назад - назад, до самото начало на планетата Земя. С други думи, изучавахме първите две глави на книгата Битие и начина, по който Бог е сътворил нашия свят.

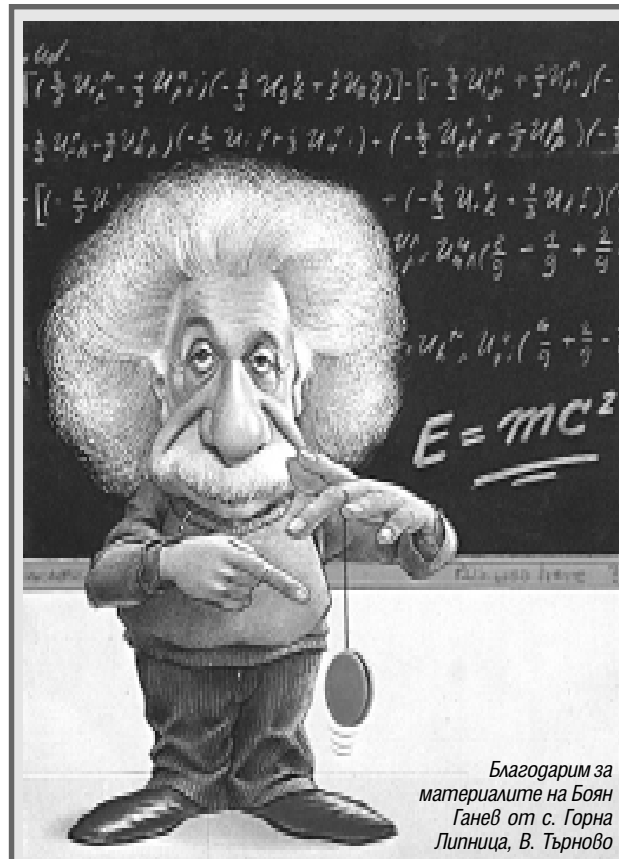
Във време, в което псевдонауката ни обсипва отвсякъде - в училищата, чрез книги, игрални и научнопопулярни филми, когато се твърди, че всичко в нашия свят се дължи на една огромна случайност, заедно с малките Приключенци имахме възможност да „пием от извора“ - разгледахме всеки ден от творческата седмица, описан от самия Създател. Особено празнично беше в събота, когато празнувахме (с торти естествено) рождения ден на Земята. Онова, което разбрахме от цялото пътешествие, бе, че Бог ни обича, че се грижи за нас и че ние също трябва да се обичаме и да се грижим един за друг.

Разбира се, имаше и много игри (хит беше скачането на въже) и поход (с много вкусни горски ягоди). Имаше и лагерен огън с историите на Венци и хляб, изпечен на жарава. Много песни и много радост и веселие.

Не на последно място искам да отбележа приемната церемония в петък вечерта. Двадесет и девет деца станаха Приключенци, давайки обещанието на Приключенеца:

„Нашата цел - да светим по най-добрия начин. Нашият избор - понеже Исус ме обича, избирам да правя всичко по най-добрия начин. Нашият закон - като Приключенец обещавам:

- да бъда любезен,
 - да бъда послушен,
 - да бъда честен,
 - да уважавам,
 - да бъда полезен,
 - да обичам другите,
 - да бъда весел,
 - да бъда възпитан,
 - да чета Библията и да се моля всеки ден,
 - да поставя Исус на първо място в живота си.“
- После дойде неделя и трябваше да се разделим. До нови срещи през следващата година!

Благодарим за материалите на Боян Ганев от с. Горна Липница, В. Търново

ГАТАНКИ

1. Коя от висшите административни длъжности в България днес е спомената в Библията?
2. Какво направиха Адам и Ева на 88 888-ия ден от живота си?
3. Името на коя жена, прочетено обратно, е името на друга жена?
4. Кой пророк наблюдаваше повече от всеки друг на Мойсеевия закон?
5. Къде в Библията се говори за рожден ден?
6. Кое от животните в Ноевия ковчег вдига най-голяма връва?

ОТГОВОРИ:

- Областен управител. 3 Царе 20:14, 15, 19; 2 Царе 11:32.
- Този ден е бил събота и сигурно са почивали.
- Лия и Яил.
- Еремия.
- Битие 40:20.
- Вероятно гаргата, защото Ной изпрати гарган навън и тя остана задълго сама.

КРАТКИ МИСЛИ

- Когато християните изстиват, кладите изгасват.
- Мълчанието е злато, особено когато няма какво да кажем или никой не ни слуша.
- Колкото повече вярваш в себе си, толкова по-малко вярваш в Бога.
- За християнина смъртта е само етап по пътя към безсмъртието.
- Ние можем да избираме само семето. Жътвата - не.
- Мнозина обвиняват християните, че, спазвайки своите принципи, си убиват бъдещето. Това е абсолютно вярно, защото най-сигурното нещо в бъдещето на човека е смъртта. Не е ли прекрасно да убием това бъдеще?

КУПЕТЕ СИ ПОЧИВКА

Продължава от стр. 1

Християнинът може да открие този мир на три нива. Първото бих нарекъл мир с Бога. То е изразено посредством думите в Посланието към римляните 5:1: „Оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога.“ Този мир има за основа

зи душевното си спокойствие, когато около него бушува буря. В състояние на тревога и притеснение първото нещо, от което имаме нужда, не е да се премахне причината за тях, а един непонятен, свръхестествен, идващ от Бога мир да завладее ума и сърцето. „Не се безпо-

ли, имайки предвид как е преодолявал трудностите си в миналото. В следващите стихове ап. Павел изяснява тайната, като дава пример със себе си: „Защото се научих да съм доволен в каквото и състояние да съм... Навсякъде и във всичко съм посветен в тайната да мога

юридическото примирие, което настъпва, когато враждуващият човек се завърне в Божия лагер и открие, че Бог отдавна е сключил мир с грешниците.

На второ място човек е в мир със себе си, когато постъпва така, както му диктуват най-висшите морални закони. Истината е, че докато душата е непокорна, не може да намери покой, но „много мир имат онези, които обичат Твоя закон, и няма за тях препъване“ (Псалм 119:165).

Белег на зрелия вярващ е третият вид мир - умението човек да запа-

койте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога с благодарение; и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.“ (Послание към филипяните 4:6, 7) Заповедта „Не се безпокойте“ в началото на този стих изглежда неуместна, защото, ако сме успели да не се безпокойм, то едва ли ще имаме нужда от специалното благословение на изпратения отгоре мир, обещан ни във втората част на стиха. Ключовият момент тук е благодарността, с която християнинът се мо-

да живее... Всичко мога чрез Онзи, който ме укрепява.“ (Послание към филипяните 4:11-13)

Да живее в мир с Бога, в мир със себе си и в мир с обстоятелствата - това е вътрешната пълнота на удовлетворения човек. Но този мир не може да се ограничи само до вътрешна резултатност. Той става явен като знак за съществуването на свръхестественото в живота ни и в тези външни области, където неговото действие може да се изяви на практика. Това вече е почивка, и то почивка, която води към ефективна работа! **XM**